

**Звіт про публічне громадське обговорення
проєкту Змін до Антикорупційної програми
Міністерства освіти і науки України
на 2024-2026 роки**

1. Найменування органу виконавчої влади, який проводив обговорення

Міністерство освіти і науки України (далі – МОН).

2. Зміст питання або назва проєкту документу, що виносилися на обговорення

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 року № 996 «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики» та з урахуванням Методології управління корупційними ризиками, затвердженої наказом Національного агентства з питань запобігання корупції від 28 грудня 2021 року № 830/21 «Про вдосконалення процесу управління корупційними ризиками», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 17 лютого 2022 року за № 219/37555, 09 січня 2026 року о 10:00 відбулося публічне громадське обговорення проєкту Змін до Антикорупційної програми Міністерства освіти і науки України на 2024-2026 роки, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 28 березня 2024 року № 408 (далі – проєкт Змін до Антикорупційної програми МОН), спрямованої на забезпечення дотримання вимог антикорупційного законодавства шляхом реалізації засад антикорупційної політики МОН; запровадження комплексу додаткових заходів щодо запобігання та протидії корупції, розроблених з урахуванням ідентифікованих корупційних ризиків, задля мінімізації (усунення) корупційних ризиків у діяльності МОН, закладів освіти, підприємств, установ та організацій, які надають послуги у сфері освіти або провадять іншу діяльність, пов'язану з наданням таких послуг, що належать до сфери управління МОН.

Оголошення про проведення публічного громадського обговорення розміщено на офіційному вебсайті МОН за посиланням:

<https://mon.gov.ua/news/zaproshuiemo-do-obhovorennia-proiektu-zmin-do-antykoruptsiinoi-prohramy-ministerstva-osvity-i-nauky-ukrainy-na-2024-2026-r>.

До обговорення запрошувалися представники громадських організацій, закладів освіти та наукових установ, громадські експерти та інші заінтересовані особи.

3. Інформація про осіб, що взяли участь в обговоренні проєкту

Для реєстрації участі у заході відповідно до абзацу восьмого пункту 15 Порядку проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 р. № 996 (далі – Порядок), необхідно було надіслати на електронну адресу anastasiia.kulichenko@mon.gov.ua прізвище та ім'я, електронну адресу учасника, назву організації, закладу освіти, наукової установи, яку представляє учасник, а також зауваження та пропозиції до проєкту Змін до Антикорупційної програми МОН. Письмові пропозиції та зауваження

приймалися до 08 січня 2026 року на електронну адресу anastasiia.kulichenko@mon.gov.ua та на адресу МОН (м. Київ, проспект Берестейський, 10).

Станом на 18:00 08 січня 2026 року надійшло одне повідомлення про реєстрацію для участі у громадському обговоренні: від Директорки Національного офісу системи ООН – Хабітат Людмили ОЛІЙНИК. Обговорення відбулося з урахуванням абзацу третього пункту 13 Порядку у форматі відеоконференції з використанням сервісу Google Meet, водночас зареєстрована учасниця до відеоконференції не доєдналася.

4. Інформація про пропозиції, що надійшли до Міністерства освіти і науки України за результатами обговорення, та про рішення, ухвалені за результатами обговорення

За результатами громадського обговорення проєкту Змін до Антикорупційної програми МОН надійши письмові пропозиції від Директорки Національного офісу системи ООН – Хабітат Людмили ОЛІЙНИК, детальна інформація додається у вигляді таблиці.

№	Автор пропозиції	Зміст пропозиції	Інформація про врахування пропозицій та зауважень
1	Директорка Національного офісу системи ООН – Хабітат Людмила ОЛІЙНИК	<p>«1). Законодавство України щодо власності ґрунтується на Конституції (право власності є непорушним, але може бути обмежене в інтересах суспільства) та Цивільному кодексі України (ЦКУ), який визначає, що власник володіє, користується та розпоряджається майном, а також встановлює форми захисту, обмеження, набуття та припинення права власності. Правові відносини власності регулюють як матеріальні (право на майно), так і процесуальні аспекти (судовий захист), з урахуванням принципів добросовісності, розумності та домірності обмежень, визначених Конституційним Судом України.</p> <p>2). Тож, треба привести законодавство України і правовідносини власності в Україні у відповідність з Волею і Долею Українського народу держави Україна.</p> <p>3). Тобто, стаття 13 Конституції має застосовуватися системно з розділом шостим Декларації про державний суверенітет України щодо права власності народу України на національне багатство України, в тому числі, на весь економічний і науково-технічний потенціал створений на території України та мету використання</p>	<p>Надані пропозиції мають загально-теоретичний та декларативний характер, не містять конкретних заходів, індикаторів, відповідальних осіб або механізмів реалізації, що є обов'язковими елементами антикорупційної програми, а також інформації щодо необхідних обґрунтованих змін до конкретних пунктів проєкту Змін до Антикорупційної програми.</p> <p>Зміст викладених тез не стосується безпосередньо зазначених у проєкті Змін до Антикорупційної програми</p>

		<p>об'єктів національного багатства України – в інтересах громадян України. Треба зазначити, що здійснення прав власника з чітко визначеною метою в чужому інтересі – це класичні правовідносини довірчої власності і управління майном, що регулюються положеннями ч. 2 статті 216, глави 70 ЦК України. Приватний чи повний власник відрізняється від довірчого власника тим, що перший здійснює управління майном у власному інтересі, а довірчий власник – і у власному інтересі (плата з управління), і в чужому (передання повному власнику матеріальних вигод). Ризики: Тобто не приватна, а саме народна власність є основою економіки. Оскільки цей принцип було злочинно порушено, то усю економіку було передано у процес руйнівної приватизації та послідуєчого її безкарного знищення. В результаті цього безперервного руйнівного приватизаційного процесу, який триває і по сьогоднішній день, народ України втрачає свою власність та фактично стоїть на межі вимирання. Діюча незаконна система відносин власності та державного управління впровадила незворотні зміни, які катастрофічно зменшують чисельність населення нашої держави. Зменшення чисельності народу України такими темпами призведе до того, що у 2025 році в Україні залишиться 25 мільйонів населення. Відповідно до Розділу I Декларації про державний суверенітет України, будь-які насильницькі дії проти національної державності та народу України з боку інших держав, політичних партій, угруповань чи окремих осіб є категорично недопустимими та мають переслідуватись законом.</p> <p>4). Абсолютно очевидно, що з 01.12.1991 року між Українським народом як суб'єктом права власності і органами державної влади виникли цивільно-правові відносини, відповідно, власника національного багатства України (установника управління і набувача вигоди) і довірчого власника (управителя). Органи державної влади здійснюють (чи мають здійснювати) від імені Українського народу права власника (стаття 13 Конституції України) не у власному інтересі, а з чітко визначеною метою – для забезпечення матеріальних і духовних потреб громадян України (розділ</p>	<p>ідентифікації корупційних ризиків, заходів з мінімізації або усунення таких ризиків, а також системи контролю та моніторингу, не мають змістовного зв'язку з проектом Змін до Антикорупційної програми, не відповідають його структурі. Окремі твердження містять узагальнені судження щодо історичних процесів приватизації, демографічної ситуації та державного устрою, що виходить за межі завдань і повноважень МОН.</p> <p>Ураховуючи зазначене, пропозиції не вбачається за можливе врахувати безпосередньо у Антикорупційній програмі МОН.</p>
--	--	---	---

		<p>шостий Декларації про державний суверенітет України). Оскільки зміст Декларації про державний суверенітет України через Акт проголошення незалежності України був схвалений першого грудня 1991 року всенародним голосуванням, і враховуючи речення перше абзацу другого її заключних положень, де сказано, що «Декларація є основою для нової Конституції, законів України...», то законно змінити встановлену нею мету використання національного багатства можна тільки через затвердження відповідних положень кодексів і законів України, які змінюють цю мету або її ігнорують, всеукраїнським референдумом».</p>	
--	--	--	--

**Завідувач сектору
з питань запобігання
та виявлення корупції**

Анастасія КУЛІЧЕНКО